

NIEUWSBRIEF VOOR LEDEN
STICHTING RUITERSPOREN

het RUITERTJE

52

12 MEI 2021

JAARGANG 11

STICHTING RUITERSPOREN

INHOUD SAMENGESTELD DOOR

JAAP RUITER

REAGEREN?

INFO@RUITERSPOREN.NL

Dit is een prachtig schilderij van **Elisabeth von Reutern** uit 1843. Dan is ze 21 jaar en *nét* twee jaar getrouwd met de beroemde Russische dichter **Zhukovsky**.

Lang zijn ze niet getrouwd geweest; Elisabeth zou slechts 35 jaar oud worden. Twee van haar kinderen spelen een dramatische hoofdrol in dit **RUITERTJE**.

Naast deze onderwerpen uit de Hanze Ruyter-tak van de familie is er ook nieuws uit onze eigen vertrouwde familie van turfmakers en veenarbeiders.

Dit heeft geresulteerd in een meer dan gewoonlijk gevuld **RUITERTJE**. Veel leesplezier!

Jaap Ruiter, voorzitter

(DE) RUITER

Ken je iemand die *vást* geïnteresseerd is in onze familie(stamboom)?

Stuur hem of haar dit **RUITERTJE**!

◇ OP 'T WESTEIJNDE VAN MUGGENBEET

Uit een overdrachtsakte 2 oktober 1692 (NL-ZIHCO_0076_18_0024) komt deze passage:

*... een huijs, schuijre en werff, op 't westeijnde van Muggenbeet, doch so groot en cleijn als daer in sijn bepalinge gelegen, ten westen de Erfgen[amen] van **Jan Jansen Ruijter**, ten oosten Jan Peters Stick, ten suijsden het diep en ten noorden **Jan Sootjes**, sijnde vrij van uijtgaande pachten ...*

De erfgenamen van Jan Jans Ruijter: daarmee kan alleen het gezin van onze stamvader **Wijcher Jans Ruijter** met zijn vrouw **Grietje Reijnders** zijn bedoeld! Zij waren in 1686 getrouwd, en hadden inmiddels drie zonen (Jan, Cornelis en Albert) gekregen. Zij waren de erfgenamen van (groot)vader Jan Jans die rond 1681 was overleden.

Dat we nu weten waar ze hebben gewoond is bijzonder, vooral omdat de plaats zich vrij goed laat reconstrueren.

Het huis in de beschrijving lag in het westeinde van Muggenbeet, en Wijcher Jans' huis lag daar nog westelijk van; het moet - komende uit Blokzijl - werkelijk één van de eerste huizen in Muggenbeet geweest zijn! Bij de zinsnede "ten suijsden het diep" moeten we niet denken aan het Noorderdiep (dat ligt veel meer naar het zuiden), maar aan het Muggenbeeter Diep. De bewoning van Muggenbeet is altijd bijna uitsluitend aan de noordoever van dit vaarwater geconcentreerd geweest, zie dit fragment van een kaart uit 1639. Dit Muggenbeeter Diep volgt de oude loop van de Steenwijker Aa. Grappig in dit verband is dat dit vaarwater ooit als de **Muggenbeek** bekend stond, en de bewoning daarlangs later verbasterd werd tot **Muggenbeet**. Nóg later is het water dus weer genoemd naar het dorp: **Muggenbeeter Diep**.

Het huis van Wijcher en Grietje moet ergens bij de rode pijl hebben gestaan.

Op de kaart staan maar een vijftal huizen. Die zijn alleen getekend om aan te geven dat hier meerdere huizen stonden. Het is bekend dat er in 1675 in Muggenbeet 45 mensen woonden. Er zullen dus zeker 10 huizen hebben gestaan (en minstens nóg een keer zoveel aan bouwsels waar de arme mensen in woonden..). De bewoningsconcentratie lijkt wel correct te zijn aangegeven, als lintbebouwing langs het Diep.

In de tegenwoordige situatie ziet dit gebied er zo uit.

Dan moet het huis ergens in deze omgeving gestaan hebben; vlakbij de tegenwoordige afslag naar Muggenbeet:

Bij het volgende bezoek aan Muggenbeet toch wel iets om naar uit te kijken...

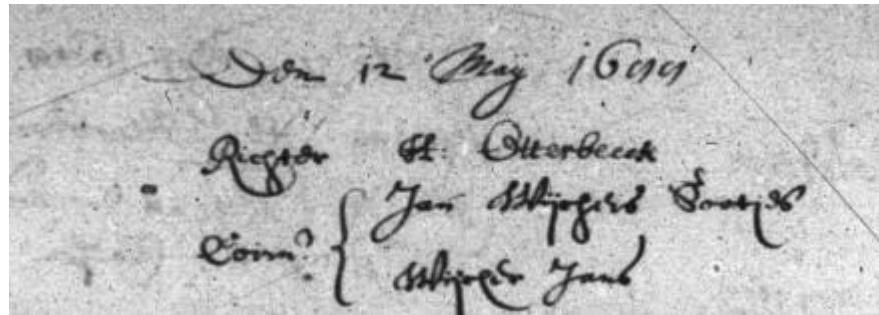

Blijft nog de naam **Jan Sootjes**.

We weten dat Jan Wijchers Ruijter (een verre achter-achterneef van boven- genoemde Wijcher Jans) ook als Jan Wijchers Backer bekend staat. Diens zoon Wijcher Jans kennen we ook nog onder de naam "Zootjes". Daarmee hebben we Jan Sootjes genoegzaam geïdentificeerd: het is Jan Wijchers Ruijter die met Roelofjen Boelen getrouwd was.

Bevestiging vinden we ook nog in een akte uit 1688, waar Jan Wijchers Sootjes (én Wijcher Jans!) als keurnoot optreedt.

Het toeval wil dat we van het echtpaar Jan Wijchers en Roelofjen Boelen een koopakte van enkele jaren eerder hebben gevonden: verkoopakte 24 mei 1680:

... vercoft te hebben aen Jan Wijchers en Roeloffjen Boelen en der selver erftgenamen de gerechte helfte van het lant gelegen op het westeynde van Muggenbete genaemt Bodden, ...

Frappant! Jan en Roelofje hadden juist drie jaar tevoren een stuk land gekocht, en hierop blijkbaar het huis gebouwd, waarvan in de eerstgenoemde akte sprake is!

Let op: dit huis stond niet aan het Diep, maar lag meer naar het noorden; ook op de kaart zien we een dergelijke situatie (let op: hier is het noorden naar links).

De precieze locatie van "De Bodden" is misschien nog terug te vinden op een oude kaart; verder speurwerk vereist...

◆ VERRADERS?

In de middeleeuwen was Gelre een zelfstandig en belangrijk hertogdom naast het grote Bourgondische Rijk. Maar in 1473 kwam Gelre in handen van de Bourgondische hertog Karel de Stoute. Nadat deze in 1477 was overleden werd hij opgevolgd door zijn enige dochter Maria van Bourgondië. Zij huwde in hetzelfde jaar met Maximiliaan I van Oostenrijk. Hun zoon Filips de Schone kreeg dan in 1482 Gelre in handen.

Tegen deze 'buitenlandse' overheersing bleef verzet bestaan en in 1493 herkreeg Gelre zijn zelfstandigheid onder hertog Karel van Gelre. Het conflict was daarmee niet uit de wereld. In 1502 ging de strijd tussen de Habsburgse koning van Castilië, dat is Filips de Schone en Karel, de hertog van Gelre. Filips de Schone was in 1504 in Brussel gekroond tot koning van Castilië en in 1506 vertrok hij naar Spanje om zijn rechten te doen gelden.

Filips de Schone

Karel van Gelre

Hertog Karel van Gelre was een sluw man. In 1504 moest hij vrede sluiten met de Habsburgers (in de persoon van Filips de Schone), en werd verbannen naar het Spaanse hof. Karel reisde naar Antwerpen om zich in te schepen naar Spanje, maar toen hij vernam dat Filips reeds naar Spanje was teruggekeerd, zag hij zijn kans schoon en vestigde zich in 1505 weer als hertog in Gelre. Het jaar daarop overleed Filips, en dat gaf Karel gelegenheid om zijn hertogdom Gelre beetje bij beetje terug te veroveren. In 1513 werd Karel door de Habsburgers als hertog erkend.

In 1515 besteeg Karel V de troon van Spanje en kreeg Karel van Gelre het moeilijk. Maar door het bondgenootschap met Frankrijk en de strijd die de Habsburgers op andere fronten moesten leveren kon Karel het lang volhouden.

We keren terug naar 1505 als Karel opnieuw is geïnstalleerd als hertog van Gelre. Filips had de druk maar weer eens opgevoerd en had de stad Zutphen begin juli een ultimatum gestuurd waarin hij de overgave van de stad eiste [Regestenlijst Zutphen, brief 1699].

Hertog Karel stuurt meteen een bericht naar de stad waarin hij de overtuiging uitspreekt dat de stad hem niet zal afvallen [1701]. Zutphen vraagt bedenktijd en zendt ondertussen een kleine delegatie naar het hof van de koning om te

onderhandelen over een wapenstilstand. Als Filips daar lucht van krijgt, stuurt hij burgemeesters, schepenen, raad, gemeente en ingezetenen van Zutphen een brief, waarin hij uitdrukking geeft aan zijn ergernis over de onderhandelingen van Zutphen met de Bourgondische partij, met een opwekking om getrouw te blijven, aangezien Zutphen volgens hem niet door bestorming, maar gelijk Arnhem alleen door verraad kan vallen. [1712]

Maar nóg veel interessanter wordt het als we de reactie lezen die de leden van de delegatie aan de hertog hebben teruggestuurd [1716]; samengevat:

*Gerrit Schymmelpennynck, Arnt Slindewaiter, meester Derick van Stienre, secretaris, Bernt Mengerinck, Otto Keyen en **Gerrit Ruiter** aan de hertog.*

Protest tegen de beschuldiging van verraad, met uitvoerige uiteenzetting hoe zij als gezanten waren afgevaardigd naar de koning [van Castilië] om wapenstilstand te verkrijgen.

Inderdaad! **Gerrit Ruyter** maakte deel uit van een kleine afvaardiging die naar het hof van Filips de Schone (ongetwijfeld in Brussel) reisde, om daar te onderhandelen over een wapenstilstand. Hertog Karel ziet deze toenadering als verraad, maar hij wordt blijkbaar verkeerd ingelicht, want op 25 juli stuurt hij een verontschuldiging [1719], samengevat:

*1719 [15]05 juli 25 (in onser stat Tyell op sente Jacobus dach apostoli) Kairle, hertog van Gelre enz. aan Gerit Schymmelpennynck, Arnt Slyndewater, Derick van Steenre, secretaris, Berndt Meyerinck, Otto Keyen en **Gairt Ruyter**.*

Verontschuldiging voor zijn mening dat zij als afgevaardigden van Zutphen aan de koning van Castilië hulde hadden bewezen, zoals hem een bode verkeerdelijk had bericht.

Hulde bewijzen is in dit verband zich als leenman onderwerpen aan de leenheer, dus de heerschappij van Filips de Schone erkennen.

Het loopt allemaal met een sisser af. Op 29 juli sluit Karel vrede met de koning van Castilië, en schrijft de stad [1723]:

1723 [15]05 juli 29 (in onser stat Wageningen op dinxdach post Jacobi apostoli)

Kairle, hertog van Gelre enz. aan Berndt van Holthuys, schout, en de stad Zutphen.

Mededeling dat hij vrede heeft gesloten met de koning van Castilien en andere vijanden, met bevel alle vijandelijkheden te staken en de krijgslieden af te danken.

Wat ons natuurlijk bijzonder interesseert: Gerrit Ruyter, wie was hij?

In de delegatie waren verschillende bevolkingsgroepen van de stad vertegenwoordigd. We nemen aan dat Gerrit als vertegenwoordiger van de burgers aanwezig was; immers, hij wordt als laatste genoemd. In de stamboom van de Zutphense Ruyters zijn er vier gegadigden, zie hiernaast:

De onderste drie Gerrits in dit schema zijn neven van elkaar; de bovenste Gerrit is hun achterneef.

Belangrijk in dit verband lijkt me een eerder artikel "[Ruyters in het stadbesteduur, deel 1](#)", waarin we (precies in hetzelfde jaar 1505) twee Ruyters tegenkomen die als vertegenwoordigers van de burgerbevolking van Zutphen worden opgevoerd:

- **Gert Ruyter Henrixs**
- **Gert Ruyter Janss**

Als we erop (opnieuw) vanuit gaan dat de volgorde van belangrijk naar minder belangrijk loopt, moet het bij de gezochte Gerrit Ruyter dus gaan om **Gerrit Henricks Ruyter**, geboren circa 1455, getrouwd circa 1485 met Wysa. In het overzicht hiernaast staat hij bovenaan.

Voor de volledigheid: de tweede Gerrit uit bovenstaand lijstje is Gerrit Johans Ruyter, die met Lamme van Doene getrouwd was (de onderste in het overzicht hiernaast). Deze Gerrit is de vader van Johan Gerrits Ruyter waarvan we veronderstellen dat hij via vermoedelijk een bastaardzoon de verbinding vormt met onze (De) Ruyterfamilie.

BRONNEN

- HET OUD-ARCHIEF VAN DE GEMEENTE ZUTPHEN - REGESTENLIJST VAN BRIEVEN ca. 1350-1550
Deze brieven zijn genummerd, en de gebruikte brieven / rekestes heb ik in de tekst tussen blokhaken aangegeven.

— [Henrick (±1455–)
Gerrit (±1455–v.1518)
x1485 W NN

— [Aleytt (±1460–1528)
Evert (±1460–v.1522)
Gerrit (±1460–)
x1460 L NN
Jacob (±1460–)

— [Johan (±1450–)
x1480 J NN
Gerrit (±1460–)
x1485 N
Alyt (±1460–)
Henrick (±1460–)

— [Alyt (±1460–)
Ermgart (±1460–)
Werner (±1460–)

— [Alijt (±1470–)
..
Gerrit (±1470–1543)
x1490 L v DOENE

◆ GROOTHERTOEG ALEXIS

Op internet in een Amerikaanse krant (14 februari 1874) vond ik dit artikeltje.

Samenvattend: groothertog Alexis, de derde zoon van de Russische tsaar, was teruggekeerd van een 2 à 3 jaar durende reis om de wereld, maar werd door zijn vader opnieuw op reis gestuurd. Reden: de prins had in het geheim een huwelijk gesloten met de nicht van de Russische minister van Financiën, de heer de Reutern.

De tsaar had op verschillende manieren geprobeerd deze relatie te verbreken, maar door hem opnieuw op reis te sturen hoopte de tsaar de twee van elkaar te vervreemden. Echter: de prins vertrok na terugkeer van deze reis naar Nice, waar zijn jonge vrouw op hem wachtte.

THE Augsburg Gazette states that the Grand Duke Alexis, the third son of the Emperor of Russia, having lately returned from a voyage round the world, which lasted two or three years, has received the Czar's orders to undertake another journey. It appears that the Prince is in disgrace with the Czar, on account of a marriage secretly contracted by the Prince some years ago with a lady of the court, the niece of the Russian Minister of Finance, Monsieur de Reutern. After having tried several means to break off the mesalliance, the Czar ordered his son to travel abroad, hoping that the separation would estrange the Prince's attachment to his wife, but the event has proved the Czar to be mistaken, as the Prince on his return has joined his young wife at Nice, and refuses to be separated from her.

De strekking van dit bericht laat zich gemakkelijk controleren via internet.

Alexandra Zhukovskaya

Alexis

In 1869/1870 had **Alexis** een affaire met **Alexandra Zhukovskaya**, de dochter van de grote Russische dichter **Vasily Andreyevich Zhukovsky** en - voor ons van belang - **Elisabeth von Reutern**. Alexandra was als hofdame in dienst aan het hof van de tsaar. Uit deze relatie werd zelfs een zoon geboren op 26 november 1871; eveneens Alexis geheten (Alexej in

het Russisch). Tsaar Alexander II was sterk gekant tegen deze relatie. Dat was niet verwonderlijk want Alexandra was niet van adel en kon dus nimmer als huwelijkskandidaat dienen.

Alexis was marine-officier en maakte in datzelfde jaar 1871 een grote reis door de Verenigde Staten, waarbij zelfs een jachtpartij met **Buffalo Bill** op het programma

stond!

Vermoedelijk is alles rond dit huwelijk en de al spoedig volgende scheiding later uit de boeken geschrappt, want er is nooit een bewijs van gevonden.

Of Alexis en Alexandra samen in Nice gewoond hebben kon ik niet achterhalen; het is in ieder geval van zeer korte duur geweest. Alexis heeft zich nog wel ingespannen om haar en zijn bastaardzoon te voorzien van een adellijke titel. Dat weigerde zijn vader, maar het lukte hem wel om haar een titel te bezorgen van het vorstendom San Marino. Ze mocht zich vanaf begin 1875 barones Seggiano noemen. Later dat jaar treedt ze in het huwelijk met baron Christian-Henrich von Wohrmann in München. Ze zou niet meer terugkeren naar Rusland en overleed in 1899.

Zoon Alexis

In de jaren 1880 leeft Alexis al weer aan het Russische hof. Hij was nogal een rokkenjager en schroomde niet om in volle openbaarheid relaties met getrouwde vrouwen te beginnen.

De minister van Financiën de Reutern is niemand anders dan **Michael von Reutern**, en Elisabeth von Reutern was inderdaad een volle nicht van hem en door dit - weliswaar onbewezen - huwelijk dus de schoonmoeder van de zoon van tsaar Alexander II. Is het niet wonderlijk?

- Michael von Reutern [vind je hier in de stamboom](#)
- Elisabeth von Reutern [vind je hier](#).

BRONNEN

- Wikipedia
- <http://www.unofficialroyalty.com/>

◆ SLACHTOFFER VAN DE TSAAR

Dit moet wel het meest bizarre nieuwsfeit zijn dat ik tegenkwam in mijn zoektocht naar informatie over de Von Reuterns. Het bericht verscheen op 23 oktober 1886 in de "Rock Island Daily Argus".

Voor diegene die het moeilijk kunnen lezen, hier een korte samenvatting:

Graaf Reutern, adjudant en bediende in het koninklijk paleis in St.Petersburg, is door de tsaar met een sabel doodgestoken op donderdag 21 oktober 1886. Hij had zijn uniform losgemaakt vanwege de hitte en werd verrast door de plotselinge terugkeer van de tsaar. Toen hij zijn tuniek wou dichtknopen dacht de tsaar dat hij een wapen wou pakken, en doorstak de ongelukkige met de sabel.

HISTORISCHE ACHTERGROND

De tsaar waarvan hier sprake is, is Alexander III, die in 1881 op de troon was gekomen. Zijn vader - Alexander II - staat bekend om zijn hervormingsdrift. In 1861 had hij de lijfeigenschap van de boeren afgeschaft, waardoor hij in Rusland de "bevrijder van Rusland" genoemd wordt. Door deze hervormingen op allerlei gebied veranderde hij Rusland geleidelijk van een politiestaat in een rechtsstaat naar Europees model. 'Onze' Michael von Reutern was onder deze tsaar een van de meest vooraanstaande ministers en voerde allerlei hervormingen door op financieel gebied. Maar Alexander II kreeg te maken met een groep extremisten uit de Nihilistenbeweging, die aanslagen op hem pleegden. Op de dag dat hij de eerste Russische grondwet zou ondertekenen maakte een bomaanslag een einde aan zijn leven en werd hij opgevolgd door zijn zoon Alexander III.

De pogingen die zijn vader had gedaan om meer autonomie te geven aan het Russische volk werden door Alexander III volledig tenietgedaan. Als gevolg van de moord op zijn vader was hij van mening dat deze vorm van vrijheid alleen maar zou zorgen voor meer revolutionaire ideeën. Hij voerde dan ook een reactionair bewind. Hij ontsloeg de liberaal gezinde ministers van zijn vader, verscherpte het staatstoezicht op middelbaar en hoger onderwijs, breidde de bevoegdheden van de

MURDERED BY THE CZAR.

COUNT REUTERN KILLED WHILE ADJUSTING HIS UNIFORM.

The Russian Autocrat Runs Him Through the Body with a Saber—The Czar a Mental and Physical Wreck—Loss of a British Dispatch Boat—Flashes from the Cable.

LONDON, Oct. 23.—Count Reutern, adjutant and aide in the royal palace at St. Petersburg, was run through the body with a saber and killed by the czar Thursday. He was awaiting his master, and the room being warm, had loosened his tunic. Surprised by the sudden and unexpected return of the czar he was hastening, in some confusion and embarrassment, to button his tunic to save the grave breach of discipline of appearing in disordered dress before the emperor, when the latter, supposing him to be searching for a weapon, drew his saber with fatal effect. The czar was greatly affected when he discovered the mistake he had made, and, following the first rumors that the czar had been killed or attacked, came that of his violent insanity.

The last mentioned report was rendered more plausible by the recently developed fact that the czar has been long a serious physical sufferer, coupled with the state of alarm and apprehension in which he is known to live of attacks from Nihilists, who are feared to exist in every fresh arrival about the royal person. His physical ailments, about which he is very sensitive, were first noticed five years ago, when he began to suffer from heart disease, epileptic attacks, and rheumatism. The only physician who had the courage to tell the truth was Professor Hoffmann, who thereupon was made the victim of the furious rage of the czar, and has not since been consulted. The patient's symptoms have gradually increased in severity, and he is now suffering from a complicating affection of the lungs.

politie aanzienlijk uit en ageerde als behoeder van de orthodoxie streng tegen joden, Rooms-katholieken en protestanten. Opstandelingen en dissidenten werden massaal naar Siberië verbannen.

WIE IS DAN GRAAF REUTERN?

Grote vraag is natuurlijk: **wie is dan graaf Reutern**? Want als we in de stamboom van Reutern/Von Reutern zoeken, zien we geen enkele potentiële kandidaat. Genoemde Michael was kinderloos gestorven en ook onder zijn (vele) (achter)neven is er niemand die in aanmerking komt. Lange tijd heb ik daarom gedacht dat dit artikel in de krant op geruchten was gebaseerd, en alleen de gekte en onberekenbaarheid van de tsaar moest aantonen. Dus niets meer dan "fake news" uit de 19e eeuw.

Maar onlangs kwam ik een tweede - veel uitvoeriger - artikel tegen in een (notabene) Australische krant: "The Brisbane Courier" van 30 december 1886.

THE VICTIM OF THE CZAR.		
<p>In regard to the cablegram stating that the report of the Czar having killed Count Reutern was confirmed, the <i>New York Sun</i> says:—Notwithstanding the official denials of the Russian Embassies at Berlin, Vienna, and in London, denials which were only to be expected when derived from such sources, the statement that the Czar had killed one of his chamberlains, Mr. de Reutern, either with a sabre or a pistol, at the Palace of Gatchina, is corroborated by advices received from St. Petersburg. The impression among those who have had an opportunity of becoming personally acquainted with the present autocrat of Russia is that the tragic occurrence is due rather to the ungovernable temper and almost insane fits of passionate anger to which he is notoriously subject, rather than to any mere fear of a personal attack. This impression is further strengthened by the following facts, which perhaps are not generally known in the United States.</p> <p>Some time after the termination of the Franco-German war, the Grand Duke Alexis, brother of the present Czar, and who is well known in New York, contracted a secret marriage with Mlle. de Reutern, niece of Baron de Reutern, who at that time was the Czar's Minister of Finance. When the matter became known, the Grand Duke withdrew with his young wife to Nice and other seaside resorts on the French and Italian coasts of the Mediterranean. Not only the late Czar, but especially the present Emperor, was</p>	<p>furious with the Grand Duke. Alexander II, in his double capacity of supreme head of the orthodox Greek Church and Autocrat of all the Russias, decreed the secret marriage to be null and void. Alexis, however, took no heed of these measures, but continued to reside with Baron de Reutern's niece, who bore him three lovely children.</p> <p>At length the Grand Duke's attachment for the poor girl appeared to grow colder and he commenced to neglect her. It was during one of his frequent absences that Count Peter Schouvaloff, who for several years held the post of chief of the police of the empire, visited the young mother and had a prolonged interview with her on behalf of the Russian Imperial family. What passed between them is naturally only known to the parties immediately interested, but the outcome was that neither Mlle. de Reutern nor her children ever saw the fickle Grand Duke again. De Reutern, the gentleman mentioned as having been killed, was, I am informed, the brother of the young lady, and had received the more or less honorary post of chamber-</p>	<p>lain for his sister's complaisance in obeying the late Emperor's behests.</p> <p>Since the accession to the throne of the present Czar, their uncle, the former Minister of Finance, has fallen into deep disgrace owing to the fact that his record as head of the national treasury was not as unblemished as might have been desired.</p> <p>It is believed here that young de Reutern was waiting to see the Czar, and that in consequence of the heat of the weather he had unbuttoned his heavy Chamberlain's uniform. The monarch suddenly entering the room seems to have found him in this state, and probably attributing it to the fact that the young man was presuming on his quasi-relationship to the Imperial family, censured him in the bitter manner which is customary to him. De Reutern, stung by the imperial insults, most likely answered in a disrespectful manner, and thus provoked one of those terrible fits of anger which are so dreaded by all who approach the Czar.</p>

In dit artikel dat enkele maanden later verscheen, wordt gedetailleerd op de kwestie ingegaan. Opnieuw samengevat:

Het bericht dat de tsaar graaf Reutern heeft gedood is bevestigd, ook al wordt dit vanuit officiële zijde ontkend. Ingewijden vertellen dat deze tragische gebeurtenis te wijten is aan de bedenkelijke geestestoestand van de tsaar.

Na de beëindiging van de Frans-Duitse oorlog, ging groothertog Alexis, de broer van de tsaar, een geheim huwelijk aan met mejuffrouw de Reutern, nicht van baron de Reutern, die destijds minister van Financiën was (dat is dus Michael von Reutern).

Toen dit bekend werd vestigde de groothertog zich met zijn jonge vrouw in Nice en andere kustorden aan de Italiaanse en Franse Middellandse Zee. Zijn vader, en vooral zijn broer - Alexander III - waren furieus. Zijn vader verklaarde als hoofd van de Grieks Orthodoxe kerk en de aristocratie, dit huwelijk als niet-gesloten. Alexis was niet onder de indruk en kreeg met zijn vrouw drie kinderen.

Na verloop van tijd bekoelde de groothertogs affectie met het arme kind en verwaarloosde hij haar. Tijdens een van zijn afwezigheden sprak graaf Peter Schouvaloff op verzoek van de keizerlijke familie met haar. Wát er besproken is, is nooit bekend geworden, maar ze zou, net als haar kinderen, de groothertog nooit weer zien.

De gedode Reutern zou een broer zijn van deze jonge dame, die min of meer als genoegdoening als kamerheer bij de tsaar was aangesteld.

Daarmee is zijn identiteit bekend: het is een zoon van **Elisabeth von Reutern** en **Vasily Zhukovsky** ([hier in de stamboom](#)). Dat maakt het allemaal nóg explosiever, want Vasily Zhukovsky was één van Ruslands grootste dichters. Op internet zoekend vind ik slechts twee kinderen van dit echtpaar: Alexandra en Pavel (Paul). Laatstgenoemde is in kunstkringen beter bekend als Paul von Joukovsky en overleed in 1912, en daarmee stopt dit aanknopingspunt.

De naam van de gedode graaf von Reutern zal wel nooit bekend worden. Vanuit officiële zijde is alle moeite gedaan om zijn bestaan weg te poetsen. Gelukkig was deze poging niet helemaal succesvol en kunnen we zijn bestaan via een paar krantenknipsels tevoorschijn halen.

Zijn moeder, Elisabeth von Reutern, heeft dit allemaal - gelukkig - niet mee hoeven maken. Zij overleed reeds in 1856, pas 35 jaar oud. Ook zijn vader was reeds in 1852 overleden.

Dat de ongelukkige zich als graaf von Reutern presenteerde, is wel verklaarbaar. Ook al had zijn vader als bekende dichter misschien meer aanzien als persoon, de adellijke titel van zijn moeder was in de kringen van de aristocratie belangrijker.

BRONNEN

- Wikipedia
- [The Brisbane Courier, 30/12/1886](#)
- [Rock Island Daily, 23/10/1886](#)

◆ NIEUW TOEGEVOEGDE NOTARIELE AKTES

In de afgelopen periode heb ik 9 transcripties van notariële aktes op de website toegevoegd. Opvallend is, dat maar liefst 3 daarvan betrekking hebben op het voogdijschap van onze stamvader Wijcher Jans Ruijter.

Omdat dit RUITERTJE al goed gevuld is, laat ik het hier bij een overzicht:

jaar	akte	beschrijving
1684	<u>Rekening Jan Wijchers Sootjes</u>	De voogden van Wijcher Jans Ruijter maken de eind-afrekening op.
1671	<u>Einde voogdij Jan Martens en Albert Martens</u>	Op de dag dat Albert 21 jaar wordt eindigt voor hem en zijn broer het voogdijschap van hun beide ooms.
1668	<u>Schuldverklaring Volcken Jans en Hendrickjen Coops</u>	In deze schuldverklaring is vooral het onderpand van bijzonder belang.
1663	<u>Opnieuw Jan en Albert Volckens</u>	Jan Volckens verkoopt een stuk land in Scheerwolde.
1674	<u>Albert Volckens en Evertien Jans</u>	Het nagelaten huis van dit echtpaar in Muggenbeet wordt gekocht door hun zoon Jan Alberts.
1681	<u>Jan, Albert en Jacob Martens</u>	Deze drie broers - neven van Wijcher Jans Ruijter - verkopen een half huis in Muggenbeet aan zijn voogden.
1679	<u>Schuldverklaring Jan Luijties en Sybrich Sijmons, I</u>	Jan Luijties en Sybrich Sijmons sluiten een lening af bij haar broer Jan Sijmons.
1683	<u>Schuldverklaring Jan Luijties en Sybrigh Sijmons, II</u>	Een nieuwe schuldverklaring is nodig omdat Jan Sijmons inmiddels is overleden.
1681	<u>Een lening bij Jan Wijchers en Jan Sijmons</u>	Deze akte hoort bij de voogdijverklaring van 1681.

◆ BURGSTEINFURT

In de stamboom vinden we een tiental personen die op een of andere manier in relatie met Burgsteinfurt staan. Nou is dit een erg leuk stadje met een schitterend kasteel, maar wat trok deze mensen hierheen?

Het blijkt dat hier een grote katoenfabriek van fabrikant Rolinck heeft gestaan.

In 2012 is een begin gemaakt met de sloop van de oude fabrieksgebouwen...

De fabriek had dringend personeel nodig en vestigde zich dus in een gebied waar veel armoede en werkloosheid heerste. Dat zorgde voor een groot potentieel aan goedkope arbeidskrachten. Eventjes over de grens in het Twentse land verrezen om dezelfde redenen vele textiel fabrieken. Heel veel (De) Ruiters hebben de gang gemaakt vanuit de voormalige veengebieden van Friesland en Overijssel naar deze omgeving.

Rolinck bouwde zelfs huisvesting voor arbeiders en naar verluid werd de reis er naar toe ook nog betaald...

Burgsteinfurt was en is natuurlijk nog steeds Duits, en de daar geboren zijn dan ook feitelijk Duitser. In dit verband moet Heinrich Ruiters genoemd worden.

Zijn vader **Jan Hendriks Ruiters** en moeder **Jantje Bloem** waren in Burgsteinfurt getrouwd in 1905, en ze waren beiden afkomstig uit de voormalige veengebieden in Friesland en Overijssel. Toen Jan in 1906 zijn zoon Hendrik aan wou geven bij het stadhuis, weigerde de ambtenaar die naam. En dus zou zijn zoon als Heinrich door het leven gaan. Vreemd genoeg werden de namen van zijn later geboren zusters Geertje, Maartje en Margje wel geaccepteerd...

